

at henstille den til Ministerens Velvilje. Jeg skal i den Henseende udtale, at det forekommer mig ønskeligt, om en saadan fattig Fæsterente maatte blive hjulpen ud af den vanstellige Stilling, hvori hun er kommen derved, at denne Domaine paatænkes solgt af Staten. Det vilde efter min Mening være ønskeligt, om den ærede Minister paa en eller anden Maade kunde afsinde sig med hende, hvis hun ansøger derom, eller om det vedkommende Ministerium vilde give hende fri Proces, hvis man ikke paa anden Maade kunde komme hende til Hjælp, for at hun dog ikke ved sin Fattigdom skal afskæres fra at nyde den Ret, hun troer tilkommer hende. Der er et Punkt, jeg vilde ønske, at Ministeren kunde opløse os om — maaskee er det ham ikke muligt idag — nemlig om der i selve hendes Fæstebrev er hitret Noget om, at hendes Fæste er at forstaae saaledes, at der ikke kan ventes nogen Fortsættelse deraf i hendes Familie paa Grund af, at Stedet skal bruges til et Skovbetjenthuus; thi dersom dette er Tilfældet, forekommer det mig, at det ikke engang vilde være til Nytte, at hun søgte Domstolene i denne Sag, og saameget mere Anledning var der da til at anmode Ministeren om at imødekomme hende med Velvilje, hvis hun søgte om en Afvindelse med Hensyn til den Rettighed, hun allerede nu har. Videre skal jeg ikke udtale mig her efter, hvad der allerede er passeret i Thinget. — Der er endnu her et Punkt, jeg vilde udtale mig om, nemlig Mælkforpagter Sørensens Andragende. Den ærede Ordfører har anbefalet det, og jeg haaber, at den høitærede Minister, som engang tidligere i Smertens første Dieblil har vist Velvilje, ogsaa vil række en hjælpsom Haand til, at der kan gives denne Mand Hjælp til at faae sine Børn opbragne, fordi de maae savne den ved et Ulykkestilsælde dræbte Moder.

Finantsministeren: Det er vanstelligt for mig at udtale mig ved denne Behandling af Sagen, hvor der er Spørgsmaal om almindelige Principer, og jeg maa derfor ind-

skrænke mig til nogle almindelige Bemærkninger, som skulle knytte sig til enkelte af de Forslag, her foreligge. Det maa da være mig tilladt først at udtale min Anerkjendelse til det ærede Udvalg for den Holdning, det har indtaget overfor de mange Andragender, der have foreligget det, om Understøttelse og Hjælp af Statskassen, Andragender, som jeg jo ogsaa har havt Leilighed til at kende nogle, og hvede det min Tak for, at det ved ikke at være for villigt til at gaae ind paa det Slags Begjæringer har støttet mig i min Stilling overfor slige Ting. Der kan jo imidlertid være Forhold tilstede, som kunne gjøre det ønskeligt og rigtigt at gaae ind paa enkelte af disse, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at forsaavidt der er Spørgsmaal om den under Nr. 4 foreslaaede Henvisning af det i Betænkningen under Nr. 9 opførte Andragende for forhenværende Overbend Demann, har jeg paa min fraværende Collegas Vegne Ret til at sige, at han skal tage denne Sag under den velvilligste Overveielse. Ligeledes skal jeg for mit eget Vedkommende sige, at det har været mig kjær at modtage den Tilskyndelse, som ligger i Udvalgets Forslag under Nr. 2 angaaende Capitain Agerholm, idet jeg naturligvis erkjender, at det er overordentlig haardt at skulle ezequere de gjældende Bestemmelser overfor en Mand, der har havt saa lidt Forsnielse af den Udnævnelse, hvorfor han skal bøde den omhandlede Sum, og jeg vil saameget hellere gaae ind paa Henvisningen, som jeg i Tillægsbevillingen for taar af egen Drift har indstillet forskjellige Mænd, der vare i lignende Omstændigheder, til at faae disse Bestillingsgebyrer estergivne, saaledes som Thinget vil have bemærket; men jeg har jo ikke uden Bevilling nogen Bemyndigelse til at gjøre Noget overfor den Mand, her er Tale om, hvorimod der fra min Side ikke er det Mindste til Hinder derved. — Jeg nærer heller ikke nogen som helst Tvivl om, og er bemyndiget til at udtale mig i denne Retning paa min fraværende Collegas Vegne, at ogsaa det under Nr.